

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#04 — September 2015

Retfærdiggørelse

Retfærdiggørelse ved tro er
forunderlig og uforståelig

S. 10

INDHOLD

S. 03 — Økonomi

S. 04 — Ny strategiplan fokuserer på undervisning og økonomi

S. 05 — En højst nødvendig bog

S. 06 — Uanselig og uovervindelig!

S. 08 — Athanasius imod verden

S. 10 — Ingenting og alt

S. 12 — Tro af nåde alene eller frigjort vilje?

S. 16 — Efterlign deres tro

Månedens citat

Vantroens talsmænd er som mennesker, der en strålende forårmorgen sidder samlet om en tælleprås bag nedrullede gardiner og drøfter, om sol og sommer eksisterer, og bliver enige om, at det bare er nogle fantasier over tællepråsens lille osende flamme, og kører sig selv og hinanden længere og længere ud i tosserier.

Poul Hoffmann

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Christian H. Jensen
Stud.theol. Bergur Johannesen
Stud.theol. Filip M. Bak
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —

Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.
2300 København S
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Morten Kock Møller

VI ELSKER MYLDRETIDEN!

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Myldretid er noget, mange er ret trætte af. Men på DBI elsker vi det tidspunkt midt i august, hvor det igen myldrer ind med nye og gamle studerende.

I år indtraf myldretiden den 12. august. Det blev en god og myldrende dag med et glædeligt gensyn med alle de gamle garvede samt 19 nye studerende på Åben uddannelse i kristendom. Vi glæder os til at lære dem nærmere at kende. Vi eksisterer jo for at give vores studerende en kvalificeret og bibeltro undervisning og inspirerende miljø at studere i, så de bliver udrustet til at tjene. Bed om, at de må få livsvigtig viden og indsigt med sig videre i liv og tjeneste.

STOR TAK FOR SOMMERHJÆLP!

Vi vil godt sige en rigtig stor tak til jer, der har husket DBI med gaver hen over sommeren! I år er vi kun ca. 95.000 kr. bagud i forhold til sidste års indtægter på samme tid. Det er virkelig flot, for sidste år fik vi ekstra meget pga. vores m2-indsamling til flytning og renovering.

KLAR TIL AT OPRETTE ET GAVEBREV?

Hvornår er man klar til at tegne et gavebrev? Det er en sag, som den enkelte skal overveje sammen

med Gud. Men hvis du ønsker at give regelmæssigt til DBI, så er det værd at overveje et gavebrev.

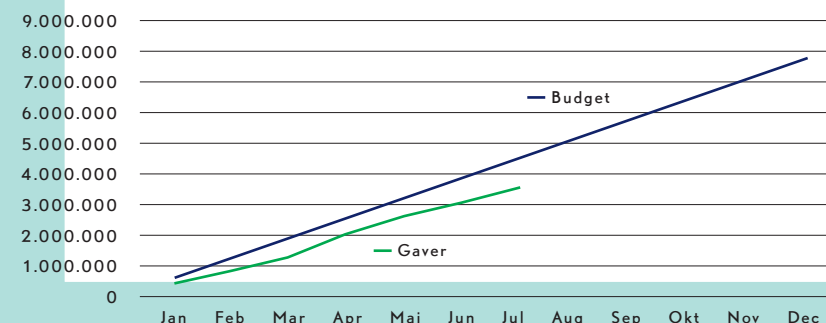
Vi står sammen om at uddanne forkyndere. Med rigtig mange 1 % gavebreve til DBI kan vi på en overkommelig måde stå sammen om at få uddannet bibeltro præster, forkyndere, missionærer etc., for det har både vi selv og næste generation hårdt brug for. På DBI har studerende, ansatte og styrelse tegnet, hvad der svarer til 33 gavebreve på 1 % oveni, hvad hver enkelt plejer at give.

VI HAR NU 49 GAVEBREVE PÅ 1 % – MÅLET I ÅR ER 200

Det er også muligt at tegne gavebrev på flere procent eller på et fast beløb. Se gavebrevsformularen på <http://dbi.edu/dbi/stot-dbi/gavebrev/> – eller kontakt økonomifuldmægtig Kirsten Hansen på 3369 5511 – kh@dbi.edu

OBS: I sidste DBI-posten manglede der nogle tal i årsregnskabet. Se hele årsregnskabet på DBIs hjemmeside <http://dbi.edu/dbi/stot-dbi/regnskab/>

Gaver i 2015

Månedsbudget:
646.312 kr.

Indkomne gaver juli. 2015:
439.652 kr.

Bagud i forhold til budget
pr. 31. juli 2015:
394.840 kr.

NY STRATEGIPLAN FOKUSERER PÅ UNDERVISNING OG ØKONOMI

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

En strategiplan for 2015-2020 med fokus på undervisning og økonomi blev vedtaget på styremødet d. 20. juni 2015.

I 2007-2008 formulerede DBIs styrelse en strategiplan på otte punkter for DBI. De syv første punkter er fortsat aktuelle. Det ottende punkt – nye lokaler – blev opfyldt med DBIs flytning sidste år.

Den nye strategiplan 2015-2020 har særligt fokus på undervisning og forskning samt økonomi og bagland. Hele strategiplanen kan læses på <http://dbi.edu> – her er et uddrag:

UDDANNELSE

Vi ønsker at stabilisere den åbne uddannelse i kristendom samt enkeltfag, sådan at vi får mindst 10 fuldtidsstuderende hvert år. På bacheloruddannelsen vil vi gerne op på 60 studerende i alt på de forskellige årgange. Vi vil også undersøge fordele og ulemper ved at udbygge bacheloruddannelsen med en hel masteruddannelse. Et af satsningsområderne er at få ansat en kvindelig undervisningsassistent i faget religionspædagogik.

Underviserne vil satse på undervisning og forskning – og derudover prioritere deres resurser i forhold til de mange ønsker, de mødes af: fx at give profilundervisning og kompaktkurser til studerende på teologisk fakultet, medvirke ved kurser og efteruddannelse af præster, holde temadage, regionale fagdage, fyraftensmøder, møder og foredrag i baglandet, samt arbejde med skriftlig formidling af forskning og undervisning for en bred målgruppe. Samtidig arbejder de på at fremelske kommende forskere indenfor deres respektive fagområder. DBIs ansatte vil fortsat holde ca. 2-300 møder om året.

ØKONOMI OG VENNER

Vi er helt afhængige af vores trofaste venner i baglandet. Derfor ønsker vi at give noget tilbage til jer ved at tilbyde foredrag, konferencer og møder ved lærere og studerende. Kontakt os gerne! En mulighed kunne også være at have en lærer, der er deltidsansat i en kirkelig organisation samtidig med ansættelsen på DBI. Vi vil også gerne holde kontakt med jer gennem vores månedlige nyhedsbrev, DBI-posten, hjemmesiden, facebook etc.

Vi har også som mål at få tegnet 1000 nye 1 % gavebreve frem mod 2020 for at stabilisere økonomien og gøre det muligt at langtidsplanlægge arbejdet. Det skal være let at give en gave til DBI, og vi vil arbejde med undervisning i givertjeneste sådan, at det bliver en naturlig del af en kristens hverdag.

En højst nødvendig bog

Anmeldelse af Peter Olsens bog "Bibelens syn på sig selv"
Af Jens Ole Christensen, generalsekretær i Luthersk Mission

Hvis man ønsker at vide noget om bibelsyn – og hvorfor det er vigtigt – er Peter Olsens lille bog et godt sted at søge.

Bogen tager nemlig ikke afsæt i den aktuelle debat, men i Bibelens egen behandling af spørgsmålet. Det sker på en måde, som er detaljeret uden at blive akademisk. De færreste vil nok betragte bogen som godnatlæsning; men med en Bibel, en blyant, lineal og god kop kaffe ved hånden bliver man meget klogere. Og man får fast grund under fødderne på en vandring gennem både Det gamle Testamente og Det nye Testamente. Det er dermed muligt at følge Peter Olsens mellemregninger, så man bagefter kan sige "så siger Skriften" og ikke "så siger teologen".

Med disse enkle midler får bogen kant i flere retninger: Nogle konservative bibelforståelser begrænser Bibelens troværdighed til dens åndelige indhold og regner med fejl i de historiske, geografiske og biologiske oplysninger. "Bibelens syn på sig selv" påviser at – selv om denne forskel i den daglige praksis er lille – så er denne forståelse i modstrid med Bibelens egen og på bundlinjen udtryk for en anden virkelighedsforståelse. Det er nemlig i vores fysiske verden og i vores menneskelige historie, Gud har afsløret sig selv.

HVAD BIBELTROSKAB IKKE ER

Når man læser efter, er der også en klar kant mod Islam. Bibeltroskab er nemlig ikke – hvad man nogle gange får indtryk af – en kristen kopi af muslimsk korantroskab; men en forståelse af Guds gradvise åbenbaring i historien, der kulminerer i Jesus fra Nazareth. Det er ikke mindst tydeligt i kap. 10, hvor Bibelens forskellige inspirationsformer behandles og i kap. 11, hvor

forholdet mellem Jesus og Bibelen behandles. Det er to lidt oversete vinkler, og her får Peter Olsens fremstilling virkelig nerve.

Et sted har jeg skrevet "nej" i margen: Peter Olsen citerer med tilslutning Luther for, at vi ikke skal tale med dem, der "fornægter det grundlæggende læreprincip"; altså Bibelens autoritet (s. 85). Med al respekt er jeg her uenig med både Luther og Olsen. Og det forekommer mig, at både Jesus og Paulus må have samme problem. De samtalede livligt med samaritanere og grækere, trods disses (manglende) bibelsyn. Men det trækker intet fra bogens øvrige kvaliteter.

KØB BOGEN

Bogens pris er 49 kr. og kan købes via DBI ved bestilling på dbi@dbi.edu

Der ydes mængderabat. Ved køb af:
10 stk. koster bogen 35,- kr. pr. stk.
50 stk. koster bogen 25,- kr. pr. stk.

Uanselig og uovervindelig!

Af Kristian Mogensen, missionslærer ved FIUC-DK / DBI

Lignelsen om sennepsfrøet påmindes os om Guds riges uanselige fremtoning og emmer af evangeliets frimodighedsgivende kraft.

Under mine arbejdsår i Etiopien blev lignelsen om sennepsfrøet en fantastisk opmuntringslignelse. Lignelsen er gengivet lidt forskelligt hos tre evangelister. Matthæus og Lukas (ikke Markus) betoner, at en mand tager et sennepsfrø og sår det i sin mark. Hos Matthæus (13,31-32) står lignelsen lige efter lignelsen om ukrudtet i hveden, hvor Gud er manden, der sår god sæd i sin mark. Marken, han sår i, er verden eller mennesket. Det er oplagt at 'manden' og 'marken' i lignelsen om sennepsfrøet har samme betydning. Det er altså Gud, der 'sår' sit herredømme i verden eller i mennesket. De tre evangelister fremhæver, at sennepsfrøet vokser op og får størrelse af et træ, som himlens fugle kan bygge rede i. Matthæus og Markus (ikke Lukas) betoner, at sennepsfrøet er mindre end alle andre frø. Det fremhæver frøets iboende vækstkraft ved at vise kontrasten mellem frøets lille størrelse i forhold til det, som det vokser til at blive.

UANSELIG BEGYNDELSE

Visse arter af sennep kan 'blive et helt træ' med omfattende grenmasse og godt tre meter højt. Hvis Jesus vil fremhæve Guds riges storhed forekommer det underligt, at han ikke bruger billeder som i Ez 31,3-14 og Dan 4,7-23. Der slår fugle sig ned i grenene på et stort træ, som er billedet på et stort kongerige. Guds riges komme med storhed, som tilhørerne forventede det, er altså næppe hovedpointen. Når Jesus siger, at sennepsfrøet er 'mindre end alle andre frø', benytter han en rabbinsk taleform, hvor sennepsfrøet billedligt talt er udtryk for det mindste. Hermed pointerer Jesus, at Guds rige imod forventning kommer overraskende uanseligt.

EVANGELIETS GRUNDEVILKÅR

Guds rige kom uanseligt med Jesusbarnet i et fodertrug, med verdens frelser på et kors, og med 11 svigtende og fejlede mænd, som fik til opgave at gøre verdens folkeslag til Jesu disciple. Den ene gang efter den anden beretter missionshistorien om evangeliets uanselige begyndelse, om mange slidsomme arbejdsår uden resultater og om menigheder af fattige og marginaliserede. Sådan så det ud i mine første år i Etiopien. Sådan ser det også ud i Hanstholm, Hundested og Hellerup. Evangeliet bliver delt ud. Enkelte kommer til tro, og evangeliet begynder at vokse

i famlende og usikre enkeltpersoner og i svage fællesskaber af kristne. Evangeliet bliver et trykt forankringssted, hvor troens liv vokser. Et grundvilkår i Guds rige er, at Gud begynder med det uanselige og det svage, for at den troendes og kirkens storhed og stolthed skal være Gud, som skaber troen og forankrer den i Kristus Jesus (1 KOR 1,18-31).

ANSTØDELIG, MEN LIVSKRAFTIG

Både på Jesu tid og i dag tager mange anstød af Guds riges synlige ringhed, manden på korset og Gud, som ikke fjerner ondskaben fra verden. Kristne kan tage anstød af, at resultaterne af forkyndelse og vidnesbyrd er få og af, at mange lever et godt liv, selvom de afviser evangeliet. Lignelsen om sennepsfrøet rummer et kraftfuldt opmuntrende løfte! Trods sennepsfrøets anstødelige uanselighed rummer det et overraskende potentiale af liv, spire og vækstkraft. På trods af, at Guds herredømme kommer ved Jesus, der dør 'umenneskelig ussel' på et kors, så lykkes Guds vilje. For det er gennem Jesu ringhed og død, at Gud giver liv til syndere (ES 52,14; 53,10-11). Sennepsfrøets potentiale til at spire og vokse til et helt træ er en påmindelse og et løfte om, at 'evangeliet er Guds kraft til frelse' (ROM 1,16).

Lignelsen minder også om, at liv og vækst i Guds herredømme er Guds alenevirke. Manden sår sennepsfrøet, og det vokser til 'et helt træ'. Gud skaber ved evangeliet det nye liv med Kristus og virker troens vækst til et frugtbar liv med ham. Ved evangeliet vokser Guds herredømme, så vi bliver en fuldt udvokset vækst, der kan rumme fylden af Kristus (EF 4,13-16).

ET FRIT REDESTED

I nogle tekster forbindes 'himlens fugle' med ødelæggelse og tilintetgørelse (FX MATT 13,4). Men sennepstræet beskrives som et ubegrænset frit redested til nyt liv for mangfoldigheden af 'himlens fugle'.

Kristne møder angreb på troen og dagsordner, der vil marginalisere evangeliet og splitte troens fællesskab. Samtidig virker Gud ved evangeliet til frelse uafhængig af nationalgrænser, etnicitet, status, alder osv. Guds herredømme er åbent for alle, Gud værner det, og intet får magten over det, for 'jeres fader har besluttet at give jer Riget'. Derfor 'frygt ikke, du lille hjord!' (LUK 12,32).

Athanasius imod verden

Af cand.theol. og studiekoordinator Morten Kock Møller

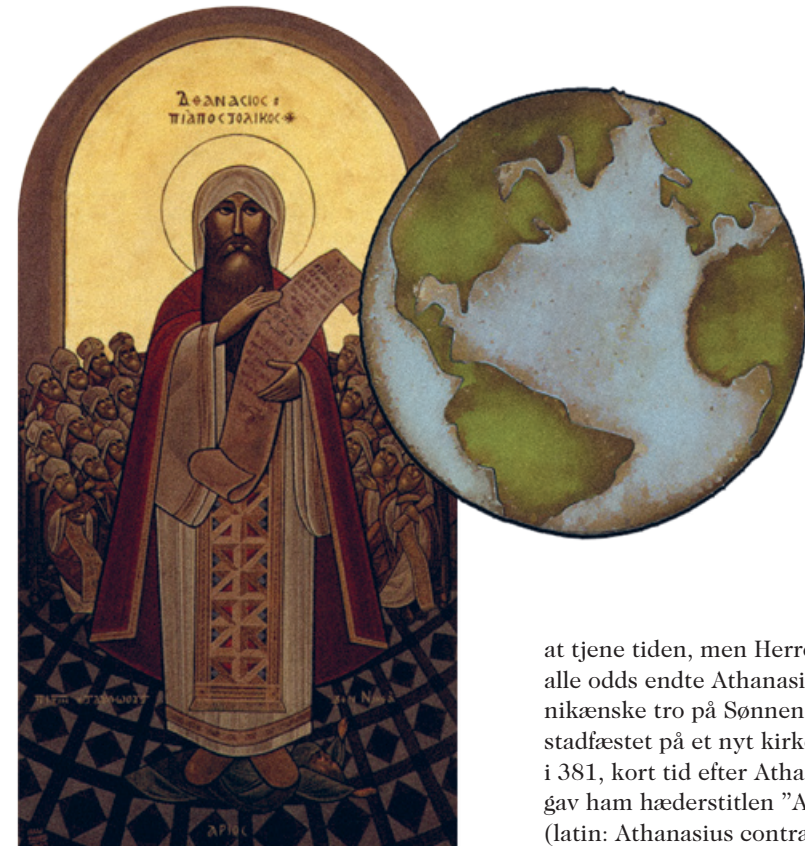
Det var frelsen, der var på spil, når kirkefaderen Athanasius kæmpede så hårdt for et enkelt ord i trosbekendelsen.

Den egyptiske biskop Athanasius af Alexandria¹ fik det som sit livs kald at forsvare den trosbekendelse, som blev vedtaget på det store kirkemøde i Nikæa i Lilleasien i år 325. I denne trosbekendelse (som anerkendes af langt de fleste kirkesamfund) findes det kontroversielle græske ord "homousios" (dansk: "af samme væsen"). Ordet bruges i den anden trosartikel for at beskrive Sønnens relation til Faderen. Sønnen, som blev menneske i Jesus Kristus for at frelse os, hævdes at have akkurat samme guddommelighed som Faderen. Athanasius, der som ung diakon havde deltaget i kirkemødet i Nikæa, blev en utrættelig forsvarer af ordet "homousios". Han måtte lide mange trængsler som følge heraf. Hele fem gange blev han forvist fra sit bispesæde i Alexandria og måtte drage i landflygtighed eller gemme sig blandt munke i den egyptiske ørken. Men hvorfor ville han lide alt dette for et enkelt ords skyld?

FRELSEN PÅ SPIL

For Athanasius var der tydeligvis ikke tale om et ligegyldigt teologisk ordkløveri. I hans øjne var det et frontalangreb på den kristne tros fundament, da præsten Arius i Alexandria udbredte sin lære om,

at Guds Søn var et skabt væsen og dermed ikke af samme væsen som Faderen. Arius' slagord var: "Der var engang, da han (Sønnen) ikke var til". Kejser Konstantin d. Store indkaldte til det førnævnte kirkemøde i Nikæa bl.a. for at få afklaret spørgsmålet om Sønnens guddommelighed. Kirkemødet bekræftede kirkens tro på Kristi guddommelighed og fordømte Arius' lære. Hvis Kristus kun er en skabning og ikke Gud selv, ville det kristne evangelium om frelsen være ren og skær illusion, mente Athanasius. En "Kristus", der kun er menneske, kan ikke frelse os fra synden og dens konsekvenser. Kun en Kristus, der både er sandt menneske og sand Gud, kan genskabe den gudbilhed i os, som er blevet beskadiget af synden. Kun en guddommelig Kristus kan træde døden under fode og skænke os evigt liv i fællesskab med Gud. I sit teologiske hovedværk "Om Ordets Inkarnation" beskriver Athanasius meningen med inkarnationen på denne måde: "Gud blev menneske, for at mennesket skulle blive guddommeliggjort." Dermed gengiver Athanasius den bibelske tanke om, at menneskets høje kald er komme til

at ligne Kristus og "få del i guddommelig natur." (2 PET 1,4). Athanasius havde et meget klart blik for, at spørgsmålet om Sønnens guddommelighed var af afgørende betydning for den kristnes liv og frelse.

ATHANASIUS CONTRA MUNDUM

Fordømmelsen af Arius' lære på kirkemødet i Nikæa betød ikke, at der dermed var lagt låg på den sag. Snarere tværtimod. Den arianske vranglære fik vind i sejlene og blev støttet af en lang række indflydelsesrige biskopper og ikke mindst af skiftende kejsere, der ikke veg tilbage fra at bruge magt for få Athanasius og hans ligesindede til at makke ret og afsvære deres nikænske tro. Undertiden var han meget alene. En overgang var situationen så grell, at kirkefaderen Hieronymus skrev: "Hele Jorden jamrede, overrumplet ved at se sig være blevet ariansk." Men Athanasius nægtede at give sig på trods af det voldsomme pres, som kirkelige og politiske magthavere udsatte ham for. En biskop er "ikke kaldet til

at tjene tiden, men Herren", fastslog han. Mod alle odds endte Athanasius med at sejre, og den nikænske tro på Sønnens guddommelighed blev stadfæstet på et nyt kirkemøde i Konstantinopel i 381, kort tid efter Athanasius' død. Eftertiden gav ham hæderstitlen "Athanasius imod verden" (latin: Athanasius contra mundum) som en anerkendelse af hans ensomme og modige forsvar for Sønnens guddommelighed.

HVAD KAN VI LÆRE AF ATHANASIUS?

Også i dag kan man blive ramt af mismod over tidens ynkværdige tilstand. Der synes ikke at være nogen ende på de teologer, biskopper, præster og lægfolk, der sætter spørgsmålstejn ved kernesandheder i den kristne tro. Man fristes til at opgive kampen, fordi det alligevel ikke synes at nytte noget. Athanasius' eksempel lærer os, at vi ikke må give op, for med udholdenhed og Guds hjælp er alting muligt. Han viser os, at teologien og de kristne dogmer hænger uløseligt sammen med det levede liv og det kristne frelseshåb. Dogmerne er ikke teoretiske læresætninger, som man kan pille ved, uden at det får konsekvenser for livet. Hvis Kristus ikke er af det samme guddommelige væsen som Faderen, forsvinder vores håb om frelse som dug for solen, for kun Gud selv er i stand til at frelse os.

Noter

¹ Ca. år 295-373

INGENTING OG ALT

Af sognepræst Per Munch, Nyker

Det med retfærdiggørelse ved tro er så forunderligt og uforståeligt, at vi har brug for at høre det igen og igen.

På et tidspunkt underviste jeg på et Bibelcenter i Kenya. En hel formiddag var sat af til emnet *Retfærdiggørelse ved tro*. De kommende præster og forkyndere tog godt imod det frigørende budskab om retfærdiggørelsen. Da timerne var ved at være forbi, spurgte en af deltagerne: "Hvordan kunne Abraham være retfærdig, når han havde gjort så meget forkert?" Jeg undrede mig over spørgsmålet, for det havde vi jo lige brugt en hel formiddag på at belyse. Men pludselig stod det helt klart for mig, at det med retfærdiggørelse ved tro er så forunderligt og uforståeligt, at vi har brug for at høre det igen og igen og få det belyst fra alle vinkler.

IKKE KUN NOGET – INGENTING

Retfærdiggørelse ved tro betyder, at et menneske ufortjent bliver erklæret retfærdig for Guds ansigt. Over for Gud har vi intet at prale med. Fra top til tå er vi fyldt med skyld og skam. På et tidspunkt talte Jesus med en lovlærer fra Israel. Han hed Nikodemus og var optaget af det gode, han skulle gøre. Til Nikodemus sagde Jesus: "Det, som er født af kødet, er kød" (JOH 3,6). Synden har gennemsyret hele vores liv så radikalt, at vi hverken kan se Guds rige eller komme ind i Guds rige. Derfor siger Jesus: Du må fødes på ny. Hvor meget Nikodemus end anstrengte sig, var han slået ind på en blind vej. For synden klæber ved alt det, vi gør. I stedet, siger Jesus, skal vi være

optaget af det, som Gud gør. Det, som Gud gør, udtrykker Paulus på denne måde i Rom 3,23-24: "For alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud, og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus".

KORT PRÆDIKEN

Jesus minder Nikodemus om, hvordan Israels folk for 117. gang mistede tålmodigheden og protesterede mod Gud og Moses. Da sendte Gud giftslanger, og mange døde. Folket bad da om, at han skulle fjerne giftslangerne. Men det gjorde Gud ikke. Han fik derimod Moses til at lave en slange af kobber og sætte den på en stang: Og så lød der en ultra kort prædiken: *"Enhver, der er blevet bidt, og som ser på den, skal beholde livet"* (4 MOS 21,8). Denne beretning brugte Jesus til at fortælle, at intet menneske kan frelse sig selv. For "lige-som Moses ophøjede slangen i ørkenen, sådan skal Menneskesønnen ophøjedes, for at enhver, som tror, skal have evigt liv i ham" (JOH 3,14). Af nåde, ufortjent, retfærdiggøres vi ved tro.

DEN LILLE BIBEL

Til det menneske, som er optaget af at gøre sig fortjent til at blive frelst, viser Jesus en helt anden vej. Han giver os Joh 3,16, som kaldes Den

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

lille Bibel. Dette vers sammenfatter den kristne tro og frelse: "For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv". Retfærdiggørelse ved tro er ikke en lang vanskelig trosudredning, men en gave, som Gud giver. Vi er 100 % fortabte i os selv og derfor også 100 % afhængige af, at Gud viser os nåde.

CA 2 OG 4

Vores retfærdighed over for Gud er og forbliver Kristi retfærdighed. Det er ikke sådan, at min egen retfærdighed efterhånden bliver større og behovet for Kristi retfærdighed efterhånden bliver mindre. For Guds ansigt vil vi altid have behov for Kristi retfærdighed 100 %. Jeg kan ikke bestå for Guds domstol med noget af mit eget.

Retfærdiggørelse af tro er hovedartiklen i den lutherske lære. I Confessio Augustana beskrives det i artikel 4. Men forudsætningen for at forstå retfærdiggørelsen ved tro er det, som siges i artikel 2, at vi alle fødes med synd, det vil sige:

"uden guds frygt, uden tillid til Gud og med begær, og de lærer, at denne arvede sygdom eller last virkelig er synd, der også nu fordømmer dem, der ikke genfødes ved dåb og Helligånd, og pådrager dem evig død".

IKKE KUN NOGET – ALT

Som menneske, forkynnder og sjælesørger er jeg så glad for, at Jesus har gjort ALT for mig. Han giver ikke bare noget eller meget, men alt. Han hjælper ikke bare med troen, men han giver mig troen. Vi kan ikke af os selv komme til Jesus, men Helligånden fører os til Frelseren Jesus. Mange kirkesamfund tilslutter sig læren om retfærdiggørelse ved tro. Desværre handler flere og flere prædikener om det, som vi skal gøre og ikke om det, som Gud gør.

"Abraham troede Gud, og det blev regnet ham til retfærdighed", og så følger Jakob til: "og han blev kaldt Guds ven" (JAK 2,23). Lad os slippe denne abrahamitiske tro løs. Her er nåde og hjælp til alle os, der kommer til kort med vores egen retfærdighed. Og Jesus siger til dem, som klammer sig til ham i tro: "Jeg kalder jer ikke længere tjenere (...) men venner" (JOH 15,14).

Tro af nåde alene eller frigjort vilje?

Af Nicolai Techow, Adjunkt og førsteamanuensis i Ny Testamente på DBI og FIUC-DK

Studerer man teologi i USA, opdager man før eller siden en diskussion, som de fleste i Danmark ikke er særligt bekendt med, men som er både væsentlig og spændende.

Diskussionen er relevant for os, fordi forståelsen af den kan fungere som en central del af et landkort over de mange inspirationskilder i USA, der i stigende grad er tilgængelige via internettet. Vi vælger konstant til og fra i dette gigantiske udvalg – hvad enten vi vil eller ej. Denne artikel handler om, hvordan vi kan blive mere bevidst om, hvad vi vælger og hvorfor. Og om, hvor vi selv står.

HVEM ER DE?

Egentligt er diskussionen ikke specielt amerikansk, men handler om en teologisk uenighed mellem de to største ikke-Lutherske reformatriske traditioner i verden, Calvinisterne og Arminianerne.

Calvinisterne er reformatoren Calvins efterfølgere, som vi i dag kender som fx presbyterianerne, de reformerte baptister, netværket The Gospel Coalition, med folk som D.A. Carson, Tim Keller og John Piper.

Arminianerne er efterfølgerne af Arminius, der oprindeligt var calvinist, men som senere gik andre veje. I dag møder vi dem fx hos Wesleyanere (Metodister), Pinsefolk, Arminianske Baptister, Willow Creek og Saddleback.

EN AKTUEL UENIGHED

Arminius' efterfølgere opstillede i 1610 arminianismens fem punkter, og som reaktion herpå opstillede Calvins efterfølgere i 1618-19 calvinismens fem punkter. Selv om det er 400 år siden, er diskussionen stadig i fuld gang. For man er uenige om væsentlige teologiske ting, som har konkrete konsekvenser for forkyndelse og strategi. I det følgende skal jeg kort og på forsimplet vis beskrive diskussionen med reference til disse fem punkt-par.

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Guds værk alene ved Helligånden og Ordet (1 MOS 6,5; JOB 15,14-16; 25,4-6; SL 51,7; PRÆD 7,20; 9,3; JER 13,23; 17,9; ES 64,4-6; MIKA 7,20-23; JOH 3,19; 6,44, 64F; 8,34; ROM 3,10F; 8,7F; 1 KOR 2,14; EF 2,1-3; TIT 3,3).

2) HVORDAN UDVÆLGER GUD?

Arminianerne mener, at Gud udvælger et menneske til frelse, fordi han har en forudviden om, at hvis/når dette menneske bliver sat i stand til at modtage troen, så vil det gøre det. Calvinisterne derimod mener, ligesom lutheranerne, at Guds udvælgelse ikke har nogen som helst årsag i mennesket, men udelukkende i Guds nåde og barmhjertighed (JOH 15,16; APG 13,48; ROM 9,15F, 21-24; EF 1,4F, 11; 1 THESS 1,4F; 2 THESS 2,13).

3) HVEM DØDE JESUS FOR?

De "ortodokse" calvinister mener, at Jesus kun døde for de udvalgte. En "ortodoks" calvinisk evangelist vil ikke sige til en ikke-troende: "Jesus døde for dig", men noget i retning af: "Jesus døde for syndere som dig og mig". Arminianerne mener derimod, ligesom vi lutherske, at Jesus døde for alle mennesker, men at det kun i frelsende forstand gavner dem, der tror (MATT 11,28; JOH 3,16; 10,14F; 12,32; 15,13; APG. 20,28; 2 KOR 5,14FF; EF 5,25; 1 TIM 2,3F; 2 PET 3,9; 1 JOH 2,2). Retfærdigvis bør det tilføjes, at der findes moderate calvinister, der mener, at Jesus døde for alle.

4) KAN VI AFVISE GUDS NÅDEKALD?

Arminianerne mener, at når Gud ved sin nåde kalder et menneske til tro, kan mennesket modsætte sig dette kald og afvise det. Guds nådekald går forud for trosvalget og gør troen mulig. Nådens effektivitet er således afhængig af menneskets valg. Derimod mener calvinisterne, at Guds nådekalds effektivitet ikke afhænger af mennesket, men altid vil overvinde det udvalgte menneskes modstand, så det kommer til tro. Et luthersk syn på spørgsmålet vil være, at vi er enige med calvinisterne, når vi taler om dem, der er udvalgt til frelse; men at det menneske, der går fortabt efter at have hørt evangeliet, selv bærer hele skylden og har modstået Guds nådekald (JOH 6,37, 39, 44F; ROM 8,28-30).

5) KAN EN SAND TROENDE FALDE FRA?

Calvinisterne mener ikke, at en sandt troende kan falde fra. I poppede og misbrugsramte versioner formuleres det som "evig sikkerhed" eller

1) TRO AF NÅDE ELLER AF FRI VILJE?

Det er en afgørende pointe for Calvinisterne, ligesom for lutheranere, at det ikke-genfødte menneske er åndeligt dødt, fordærvet og ude af stand til at vælge Gud. Blandt arminianerne er enigheden om dette mindre klar. De mener nemlig, at Gud ved forudgående nåde gør mennesker i stand til at vælge troen til eller fra, og at vi i denne forstand har en fri vilje. Således er omvendelsen et resultat af et samarbejde mellem Gud og mennesket. I modsætning hertil mener calvinisterne – i enighed med lutheranere – at omvendelsen er

”én gang frelst, altid frelst”. Arminianerne mener, ligesom vi lutherske, at det er muligt for en sandt troende at falde fra (JOH 6,37-40; 10,28F; ROM 8,31-39; 11,22, 29; 1 KOR 9,25-27; GAL 5,4; FIL 1,6; HEBR 6,4FF; 10,26FF; 1 PET 1,3-5; 2 PET 2,20-22).

DET ER IKKE OS, DER STÅR ALENE

Det er interessant, at vi lutherske i denne diskussion faktisk står ”i midten” og ikke helt alene på flere af punkterne. Det giver god mening at være luthersk i denne diskussion. Calvinisterne har bibelsk ret i deres kompromisløse understregning af radikaliteten i vores syndighed og Guds alenevirken i omvendelsen. Men hvem af os vil give slip på den vidunderlige sandhed, at Jesus døde for alle mennesker (FX 2 KOR 5,14F; 1 JOH 2,2), og det privilegium at kunne sige til ethvert menneske: ”Jesus døde for dig og betalte for dine synder”? Og hvordan kan vi komme uden om Bibelens klare og alvorlige tale om frafaldets mulighed (FX HEBR 6,4FF)?

NOGET ER VIGTIGERE END ANDET

Af de fem diskussionspunkter er de to første de mest alvorlige. For når tingene tænkes konsekvent igennem, hvordan kan læren om ”nåden alene” så fastholdes uafkortet, hvis vores totale syndefordærv eller Guds ubetingede alenevirken i udvælgelse og omvendelse kompromitteres? Og selv om vi kan være enige om retfærdiggørelseslæren, så får forskellene på synet vedrørende frelse og fortabelse mellem os og calvinisterne på den ene side og arminianerene på den side temmelig mærkbare konsekvenser for vores forståelse af, hvordan omvendelse, helliggørelse og forvandling finder sted, hvordan det bedst formidles og hvilke midler Gud bruger til det i menighederne. Vi er langt mere enige med Calvinisterne om disse ting. Omvendt betyder det ikke, at der ikke kan være meget godt at hente fra arminianske brødre. Men vi gør klogt i at vide, hvor på landkortet, vi går hen, når vi henter inspiration, og i at være bevidste om, hvad den underliggende teologi er i det, vi møder.

Frederiksborg Apotek

v/ apoteker Troels Ingemann

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Telefon 48265600

APOTEKET HAR DØGNVAGT

Ta' på bibelskole

- Tid til Gud
- Tid til andre
- Tid til dig selv

DK-3400 Hillerød · Tlf. 48 26 07 66 · lmh@lmh.dk · www.lmh.dk

Bibelske rejser

Tyrkiet – i Paulus’ fodspor	2.10.	11 dg.
Israel – i efterårsferien	9.10.	9 dg.
Israel – efterårsrejse	9.10.	10 dg.
Israel – klassisk rundrejse	16.10.	10 dg.

Kontakt os på 7592 2022 eller fxr@felixrejser.dk
Du kan også læse mere om rejserne på:

ProcessManager SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdetilfredshed – Arbejdsmiljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.	
Spørgeskema				
» Tekst	Standard	Tilrettet	Individuelt	
» Sprog	1	2	3	
» Logo	✓	✓	✓	
» Baggrundsbillede		✓	✓	
» Billede/video		✓	✓	
» Indflettede data			✓	
» Hop & betingelser			✓	
Gennemførelse				
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML	
» Respondenter	100	500	1.500	
» Baggrundsvariable	1	2	3	
» Påmindelse(r)	1	1	2	
» E-mail, eller	✓	✓	✓	
» Link	✓	✓	✓	
» PC	✓	✓	✓	
» Tablet		✓	✓	
» Smart Phone		✓	✓	
» Online statistik		✓	✓	
Analyse				
» Gennemførelse	✓	✓	✓	
» Frekvens	✓	✓	✓	
» Benchmark		✓	✓	
Rapportering				
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓	
» PowerPoint præsentation		✓	✓	
» Online		✓	✓	

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

POST

PP

DANMARK

Magasinpost – MMP
ID-nr. 42472

S. 16 — Aktuell kommentar

DBI—POSTEN

#04 — September 2015

Efterlign deres tro

Rektor på DBI Børge Haahr Andersen

Poul Hoffmann døde den 18. juni, 87 år gammel. Danmark har mistet en stor forfatter og en profetisk forkynder.

Han var én af dem, som hjalp mig til personlig afklaring om Guds ords sandhed, da jeg i min grønne ungdom læste den lille bog: Den hele bibel. Siden slutte jeg hans historiske romaner om bibelske personer og er ofte vendt tilbage til dem. Hans kærlighed til Guds ord, hans villighed til at gå imod strømmen og hans originale og slagfærdige måde at formidle det på har fulgt mig og mange andre.

Jeg kom i adventsstemning, når jeg læste ham. For han havde som få en levende tro på Jesu snarlige komme. Det eneste, vi ikke ved, er, om vi skal dø. For det, vi ved, er, at Kristus snart kommer og besejrer døden. Eller: Jeg er optimist. Jeg tror på jordens snarlige undergang.

KÆRLIGHEDEN – GUDS KÆRLIGHED

I mange af sine bøger kæmper han mod evolutionslæren og

det menneskesyn, der er forbundet med den. Utrættelig talte han mod den tragedie, at det danske samfund har legaliseret fri abort og de grusomme drab på de ufødte. Den røde tråd i hans forfatterskab var kærligheden. Først og fremmest Guds betingelsesløse ubegribelige kærlighed. Men sammenvævet med det kærligheden mellem mand og kvinde. For Kirsten og Poul Hoffmann var den kirkelige vielse af homoseksuelle par et frafaldstegn, der angreb selve livsnerven i den kristne tro. Han havde håbet, at Kristus kom forinden, men da loven blev gennemført, meldte han sig ud af folkekirken og blev en del af en lille frimenighed i Skive.

Om Gud giver os en anden med Poul Hoffmanns format, ved vi endnu ikke. Mindre kan også gøre det, blot vi forsætter i samme spor (HEBR 13,7).

Tak for

Mindst 19 nye studerende
Stabil indtægt i sommer
DBIs gode bagland

Bed om

Et udbytterigt studieår
Et godt studiemiljø på DBI
200 gavebreve i år